

Mooi Meegenomen

Norbertijnenparochie®
Heikant/Quirijnstok

Marcel van der Maeden stelt zich voor

Of ik het secretariaat kom versterken, of ik ook norbertijn ben? Ik kom als seculier pastoraal werker het pastorale team hier aanvullen voor 20 uur per week.

Eind juni solliciteerde ik op de vacature voor een pastoraal werker bij de 'Norbertijnen Parochie Heikant Quirijnstok'. Ik vond het een hele mond vol, maar ik zag er wel brood in. Ik schreef een voor mijn doen flamboyante brief, ik mocht in juli op sollicitatiegesprek komen en na een paar dagen kreeg ik te horen dat ik het werd. Ik word pastor in Tilburg-Noord. Ik was dolgelukkig.

Maar waar kom ik vandaan? Ja, uit Den Bosch, nee uit Amsterdam, nou ja eigenlijk ben ik een Zaankanter, een Wormerveerder om precies te zijn.

Als kleine jongen was ik gefascineerd door kerk, rituelen, menselijke betrokkenheid, muziek, zingen. Na mijn middelbare school wilde ik 'met mensen', met hun binnenkant werken. Op advies van betrokken kennissen koos ik voor theologie studeren, in Amsterdam, uiteindelijk heel lang, veel tussen-door gedaan, geleerd, gewerkt, gesport. Wonend in Amsterdam zong ik in het koor van de Amsterdamse Studenten Ekklesia. Daar leerde ik Gonnie kennen, we werden verliefd en zijn nog steeds samen, nu ook ruim 30 jaar getrouwd.

In dit nummer

Marcel van der Maeden stelt zich voor	1
Het wie en wat van het pastorale team	2
Pastorale Van een koninkrijk met een Koning die er altijd zal zijn	3
Nieuwe redactieleden gezocht!	3
Van de bestuurstafel	4
Nieuws uit het Ronde Tafelhuis	4
Het werk van vele handen: Geen sacristie zonder sacrista	6
Lianne Schuurmans: Het oude verhaal naar het heden vertalen	7
Heiligen door het jaar: 11 november, Sint Maarten	8
Een omgekeerde kruistocht die een blijde boodschap wil overbrengen	9
Allerzielen	10
Vieringen in de komende periode	10
De Tuingroep zoekt uitbreiding!	10
Ga eropuit: tips van de redactie	11
Alle registers open	12
Foto's/afbeeldingen	12
Colofon	12

Jonge mensen trokken mij aan als doelgroep om hen wijs te maken voor en in het leven: ik werd leraar Levensbeschouwing. We verhuisden naar 's-Hertogenbosch, voor werk, we kregen drie kinderen, voor en met wie we veel samen deden en veel deelden en met wie we ook zongen en naar de kerk gingen; inmiddels de San Salvator in Den Bosch.

Het voortgezet onderwijs paste mij met mijn vak levensbeschouwing niet altijd. Zo werkte ik ook wel een aantal jaren als pastor - geestelijk verzorger in zorginstellingen, studentenpastoraat en ... thuis. Toch leek in de inhoud van mens-samenleving-geloof en de doelgroep jongeren voor mij de ideale mix te zitten om in te werken. De afgelopen bijna 15 jaar was ik docent levensbeschouwing op het Sint Janslyceum, met veel plezier en toewijding en fijne collega's. Ook deed ik er altijd wel heel wat dingen naast, waaronder natuurlijk nog steeds veel zingen, in de kerk en in een kamerkoor; een maandelijks Taizé-vering, Platform Religie en Levensbeschouwing.

De laatste jaren ontstond er qua werk toch wat slijtage, wrijving: het systeem van het schoolgebeuren ging aan mij knagen en leek mij te ontstijgen en ik raakte misschien ook de klik met de jeugd wat kwijt. Daardoor was ik sinds een half jaar ook aan het uitkijken naar werk toch weer meer in de hoek van geestelijke verzorging - pastoraat.

Ik voel me bevoorrecht en gezegend nu ik hier bij jullie in Tilburg-Noord deze prachtige plek heb gevonden. Officieel begin ik per 1 oktober. Nu ben ik alvast aan het verkennen en inwerken en tot nog toe lijkt het alsof ik helemaal op mijn plek ben. Ik hoop velen van jullie in de komende tijd te ontmoeten en te leren kennen en dat wij elkaar mogen zegenen met het licht van onze ogen en samen mogen gaan in het spoor van onze broeder Jezus van Nazareth.

Marcel van der Maeden

Het wie en wat van het pastorale team

Tijdens de opening van het pastorale jaar zijn de leden van het nieuwe pastorale team voorgesteld. Nieuwe gezichten, nieuwe rollen, dat is voor iedereen even wennen. Daarom geven we hier een overzicht van welke persoon voor welke zaken het juiste aanspreekpunt is.

Abt Denis Hendrickx o.praem.

Abt Denis is administrator, pastoor en eindverantwoordelijke van de parochie voor zowel dagelijks bestuur als pastoraal team.

Sonja van den Dries

Sonja is de parochiecoördinator. Zij verzorgt en begeleidt zaken rondom PR en externe contacten en is, zoals de naam al aangeeft, verantwoordelijk voor de algemene coördinatie.

Rob Tanke o.praem.

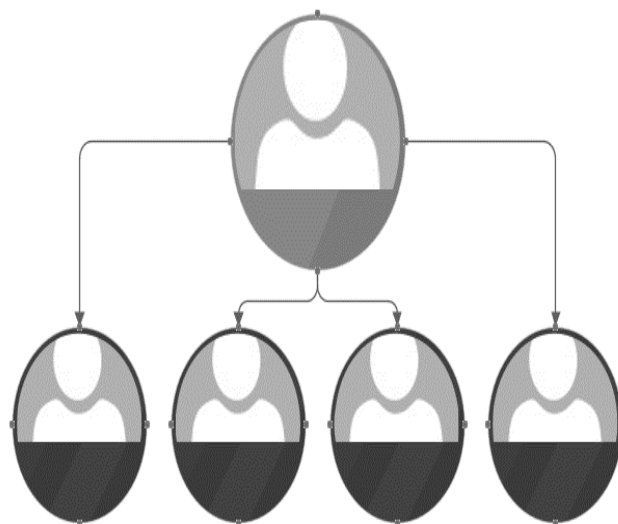
Rob is het eerste aanspreekpunt voor zaken die te maken hebben met de catechese. Denk hierbij aan zaken rondom doop, eerste communie en vormsel, maar ook de vieringen Groot & Klein en projecten voor volwassenen in het kader van vorming en spiritualiteit.

Marcel van der Maeden

Marcel is het eerste aanspreekpunt voor de liturgie in de brede zin van het woord. Ook is hij aanspreekpunt voor zaken rondom gemeenschapsofbouw: denk hierbij bijvoorbeeld aan huisbezoeken, bloemetjes- en ziekenbezoekgroep en uitvaarten.

Eveline Sitskoorn part.o.praem.

Eveline is het eerste aanspreekpunt voor zaken die te maken hebben met (de taken van-) kosteren en lectoren. Zij is ook de contactpersoon voor zaken rondom en met betrekking tot het Peerke Donders Park en de vieringen aldaar.

Algemene bereikbaarheid

Op weekdays kunt u met algemene vragen ook iedere ochtend van 8.30u tot 12.30u terecht op het secretariaat, te bereiken via de groene poort bij de pastorie. Uiteraard is het secretariaat in de ochtenden ook telefonisch en per e-mail te bereiken via telefoonnummer 013-4550663 en e-mailadres info@norbertijnenparochiehq.nl

De leden van het pastorale team zijn op de volgende dagen tijdens de openingstijden van het secretariaat aanwezig:

- Maandagochtend: Eveline Sitskoorn
- Dinsdag- en woensdagochtend: Marcel van der Maeden
- Donderdagochtend: Rob Tanke
- Op vrijdagochtend zijn de teamleden wisselend aanwezig.

Parochiecoördinator Sonja van den Dries is aanwezig op woensdag- en vrijdagochtend.

Pastorale Van een koninkrijk met een Koning die er altijd zal zijn

Het was onmogelijk er niets van mee te krijgen. Op 8 september overleed de koningin van het Verenigd Koninkrijk: Queen Elizabeth. In de dagen die erop volgden, werd duidelijk hoeveel zij voor veel mensen betekend had. Zoveel mensen wilden afscheid van haar nemen dat de rij voor Westminster Hall op een gegeven moment 8 kilometer lang was. Wie achteraan in de rij stond, zou 14 uur moeten wachten.

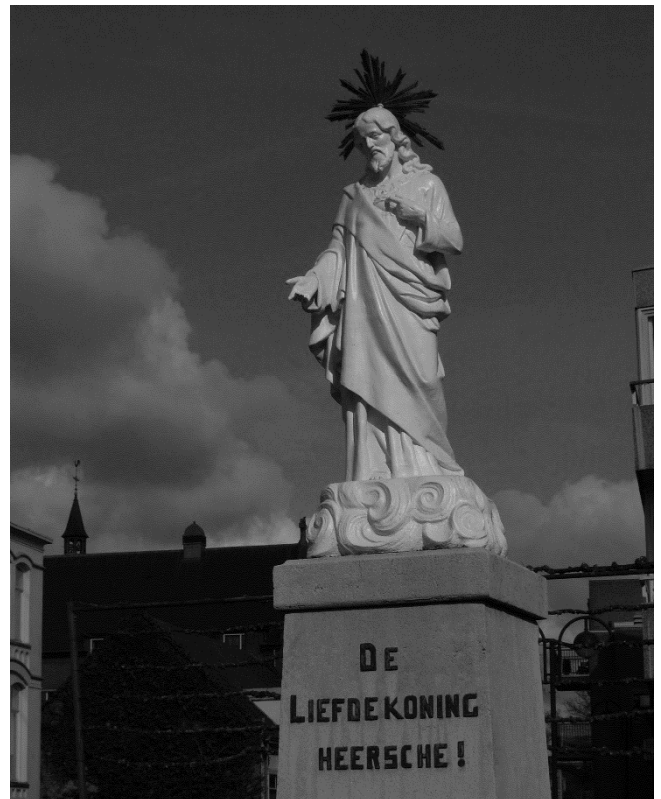
Dat zegt iets over iemand, als zoveel mensen dát ervoor over hebben. Voor veel velen was het dan ook het einde van een tijdperk. 70 jaar was ze de koningin. Voor velen was het nooit anders. En Prins Charles was altijd een beetje die arme man, de troonopvolger waarvan je je afvroeg of hij überhaupt ooit op die troon zou komen. En nu is hij, op zijn 73e, dan toch ineens de koning. En toen ik naar de uitvaart keek op tv dacht ik weer 'die arme man'.

Een land in rouw en de hele wereld leeft mee, maar prins Charles, op wie alle camera's ineens gericht waren, verloor zijn moeder. Vanaf het moment dat naar buiten gebracht werd dat haar gezondheid hard achteruitging, stonden de camera's er bovenop. Ze filmde toen hij aankwam bij het paleis waar zijn ernstig zieke moeder was, ze filmde toen hij naar buiten kwam nadat ze overleden was, en 's avonds, slechts een paar uur na de dood van zijn moeder, werd van hem verwacht dat hij voor het oog van tientallen camera's geïnteresseerd langs de bloemenzee liep, mensen de hand schudde en hen aardig en bemoedigend toesprak. Overal moest tijd voor gemaakt worden, maar was er wel tijd voor zijn verdriet? Want bij de uitvaart werd hij omringd door wereldleiders en hooggeplaatsten, maar in die kist, waar de hele wereld naar keek, lag zijn moeder.

Tsja, zeggen we dan. Zo gaat dat nu eenmaal als je van koninklijke komaf bent. Je bent toch een beetje gemeengoed. Vanaf het moment dat je geboren wordt, sta je in de schijnwerpers. Het is je plicht om het volk te dienen, ook al heb je daar niet voor gekozen. Je hebt eigenlijk maar gewoon te doen waarvoor je geboren bent.

In de brief die de apostel Paulus schrijft aan de christenen van Efeze horen we hem iets vergelijkbaars zeggen. 'Leidt een leven dat beantwoordt aan de roeping die je van God ontvangen hebt.' Eigenlijk zegt hij dat iedereen iets meegekregen heeft om een bepaalde rol te kunnen vervullen. Bij Charles bepaalde zijn afkomst zijn te vervullen rol. En hoewel de christenen die Paulus toespreekt, en wij, geen kinderen van een koning of koningin zijn, zijn we net zo goed van koninklijke komaf. Het feit dat wij geboren zijn, betekent immers dat we allemaal gewilde en geliefde kinderen zijn van een Koning die wil dat wij zijn volk zijn. En door onze doop hebben we ja gezegd. Hebben we toegezegd te willen bouwen aan zijn koninkrijk van vrede, verdraagzaamheid en naastenliefde.

De Koning zelf is degene die ervoor zorgt dat we dat ook kunnen. Elk van ons gaf Hij eigenschappen, talenten, om een deel van dat bouwen op ons te kunnen nemen. Ieder zijn eigen taak, zijn eigen roeping om een steentje bij te dragen en te verwezenlijken wat Hij voor ons voor ogen heeft. Dus ja, ook voor ons ligt vast waartoe we geboren of geroepen zijn. En laten we dat vooral niet als last zien, maar er dankbaar om zijn. Laten we dankbaar zijn om onze talenten, omdat ze ons in staat stellen de wereld mooier te maken. En laten we vooral ook oog hebben voor de talenten van anderen, zelfs als die niet direct zichtbaar zijn. Jezus zag in Matteüs immers ook niet slechts een tollenaar, maar iemand die het in zich had apostel te zijn.

Als we verder kijken dan de buitenkant krijgen we oog voor elkaars talent. Halen we misschien wel onbekend talent naar boven.

Als we onze eigen talenten kennen en gebruiken, maar ook die van anderen, zijn we echte bouwers van een koninkrijk, wereld van liefde en verbondenheid. Want ook wij zijn kinderen van een koning. Een koning om wie we nooit zullen hoeven rouwen, omdat we weten dat het een Koning is die er altijd zal zijn.

Eveline Sitskoorn

Nieuwe redactieleden gezocht!

De redactie van Mooi Meegenomen bestaat nog maar uit drie personen. Dat is eigenlijk te weinig om telkens een inhoudelijk goed parochieblad samen te stellen. Als jij het dus leuk vindt om mee te denken over onderwerpen voor Mooi Meegenomen en/of het leuk vindt om zelf stukjes te schrijven

of mensen te interviewen, kun je contact met ons opnemen. Stuur dan een berichtje naar de redactie: mooimeegenomen@home.nl.

Van de bestuurstafel

De zomer zit erop, we hebben de herfst verwelkomd. Ongetwijfeld zullen we worden 'verrast' met guur weer, forse wind(vlagen) en moeten we oppassen voor vallende bladeren. Maar ook zullen we kunnen genieten van een natuur, die zich in deze tijd van het jaar van zijn beste (kleur)kant laat zien. De temperatuur gaat onmisbaar omlaag en hoe snel zullen we dan met weemoed terugdenken aan die lange, mooie maar soms ook (veel te) warme dagen? Hoe dan ook, we zijn gestart met een nieuw pastoraal jaar en denken al een beetje vooruit naar de Advent.

De vorige keer deelde ik met u de zoektocht naar een nieuwe pastoraal werker. Die procedure is met succes afgerond. Formeel per 1 oktober komt Marcel van der Maeden ons pastorale team versterken. Tijdens de viering op 11 september is Marcel voorgesteld en in deze Mooi Meegenomen stelt hij zichzelf voor. Het bestuur heeft vertrouwen in de samenwerking en wenst Marcel dan ook veel succes! Met Marcells komst is ons pastorale team weer op sterkte. Samen met Rob en Eveline gaat hij de komende weken, onder leiding van Denis aan de slag om de taken te verdelen en goede werkafspraken te maken. Daarbij kunnen zij rekenen op Sonja's ondersteuning.

Het Poolse parochiebestuur heeft inmiddels de huurovereenkomst ontvangen. Ook is de huur voor het gebruik van de kerk geïndexeerd en wordt een bijdrage gevraagd voor de explosief gestegen energiekosten. Wat dat laatste betreft zijn ideeën uitgewisseld hoe we als kerkbezoekers bij kunnen dragen aan het beperken van de kosten. Ik denk dat we daar op redelijke korte termijn op terugkomen. De koude tijd werpt immers al een beetje zijn schaduwen vooruit!

Half juli werden de bestuursleden mét hun gezin uitgenodigd voor een bezoek aan de abdij in Heeswijk. We werden gastvrij ontvangen door Denis. Onder het genot van koffie, thee en voor de jeugd frisdrank vertelde Denis ons over de geschiedenis van de Norbertijnen. Zo'n 900 jaren passeerden daarbij de revue, dus dat was een hele zit! Daarna nog een rondleiding in de abdij en de kloostertuin waarna we ons bezoek afsloten in het proeflokaal van de Stichting Berne Abdijbier. Denis, bedankt!

Het vinden van een nieuwe penningmeester blijft weerbarstig. We denken eraan om de dagelijkse uitvoering, zeg maar de administratie, los te maken van de bestuurlijke verantwoordelijkheid. Dat maakt het misschien gemakkelijker om geschikte kandidaten te vinden. De een vindt 'het

ambacht' leuk, kan en wil daar ook tijd voor vrijmaken. De ander heeft mogelijk meer affiniteit met beleidsmatige aansturing van het financieel beheer maar heeft onvoldoende tijd voor het voeren van 'de boekhouding'. Hoe dan ook blijft het een uitdaging om de rol goed ingevuld te krijgen. In onze volgende vergadering op 14 oktober is de financiële commissie uitgenodigd. Ongetwijfeld zullen we ook dan hierover doorpraten.

In onze vergaderingen van 26 augustus en 8 september is ook al even stilgestaan bij de huldiging van de jubilarissen. Die gaat plaatsvinden tijdens de viering op het feest van Christus Koning op 20 november. De voorbereiding daarvoor is gestart. Bij de viering van 150 jaar Mariakerk volgend jaar worden alle vrijwilligers in het zonnetje gezet.

Andere gespreksonderwerpen zijn de versterking van de samenwerking tussen bestuur en commissie en de begroting 2023. Net zoals bij velen van ons zullen de aanhoudend buitengewoon hoge energiekosten een grote uitdaging worden om de begroting onder controle te krijgen én te houden. En dat in combinatie met een wel erg hoge inflatie en daarmee gepaard gaande stijging van de kosten van levensonderhoud? Ga er maar aanstaan! Welnu, dat doen we en wat hoor je Amerikanen dan wel zeggen: 'Hope for the best, prepare for the worst.' (Hoop op het beste, maar bereid je voor op het ergste.) Wij zullen alles in het werk stellen om dat vóór te blijven.

Peter Liebrechts, secretaris

Nieuws uit het Ronde Tafelhuis

Het recht om te zijn

De laatste avond van onze serie bijeenkomsten rond het thema 'Het Recht om te zijn', wordt een bijzondere. Deze avond gaat wethouder Esmah Lahlah in gesprek met zuster Maria Magdalena over de vraag wat identiteit eigenlijk is. En hoe wordt deze gevormd door onze levensbeschouwelijke achtergrond? Maar ook... wat betekent dit voor de manier waarop wij in de wereld staan, onze keuzes maken? Zuster Maria Magdalena is priorin van de norbertinessenabdij in

Oosterhout. De zusters van deze abdij zijn enkele jaren geleden begonnen met een project waarbij de inzet van mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt een van de speerpunten is. Esmah Lahlah is wethouder van de gemeente Tilburg met in haar pakket onder meer het lastige thema bestaanszekerheid. Inmiddels is zij meermalen te zien in landelijke nieuwsuitzendingen en deelt zij haar inzichten over de gevolgen van armoede aan talkshowtafels. Deze

beide vrouwen laten zien dat de wereld anders kan en anders moet, daarbij geïnspireerd door de 'grond waarop zij staan. U bent van harte welkom op donderdagavond 3 november. Het programma begint om 19.30 uur en de zaal is open om 19.00 uur. Entree € 10,00 inclusief koffie en thee.

Filmavond: *La bonne épouse*

Op 8 november vertonen we deze film over een jonge vrouw die in de Elzas een huishoudschool leidt. Als haar man overlijdt, ontdekt zij dat de school zo goed als failliet is. Dat is in de tijd dat in Frankrijk protesten uitbreken tegen de conservatieve maatschappij. Meer en meer beseft Paulette dat het leven van een vrouw ook andere kanten kan hebben

dan dat van perfecte huisvrouw. U bent van harte welkom! Zaal open om 19.00 uur. Aanvang 19.30 uur. Entree € 6,00 inclusief koffie en thee.

Stik en Strijk

Iedere maandag van 11.00 tot 13.00 uur ben je van harte welkom. Stik en Strijk geeft vrouwen uit onze wijk gelegenheid om bij elkaar te komen rond de naaimachine en strijkplank. Met hulp van enkele enthousiaste vrijwilligers leren zij de fijne kneepjes van het maken en strijken van kleding. Het is niet alleen een gezellig en sociaal samenzijn. Het helpt deze

vrouwen ook om met een lapje van de markt zelf kleding te maken voor het hele gezin. Wellicht kan de ervaring op de strijkplank ook een extra zakcentje opleveren als men strijkt voor tweeverdieners met een druk leven.

Sop & Zeep

In het Ronde Tafelhuis is de Sop- en Zeeplank te vinden. Daar worden ingeleverde schoonmaakproducten, tegen een minimale vergoeding, beschikbaar gesteld voor mensen met een té laag inkomen. In ieder huishouden is het nodig: producten op het gebied van wassen, douchen en schoonmaken. In deze tijd waarin veel mensen met weinig geld moeten rondkomen, zijn dit vaak dure producten.

Wat kunt u inleveren? Alle ongebruikte en ongeopende producten op het gebied van schoonmaak, badkamer en wasmiddelen.

Waar kunt u inleveren?

- **Ronde Tafelhuis VerHalenHuis**
Wagnerplein 4 op ma t/m vr 09.00u-13.00u
- **Norbertijnenparochie HQ**
De Schans 122 op ma t/m vr 09.00u-13.00u
- **Montfortparochie**
Corellistraat 231 op ma t/m do 13.00u-16.00u

Voor meer informatie over ons programma: info@rondetafelhuis.nl of www.rondetafelhuis.nl

Het werk van vele handen: Geen sacristie zonder sacrista

Een goede voorbereiding is het halve werk, zo luidt het gezegde. En een minder bekend, maar niet minder toepasselijk voor de werkgroep die in deze Mooi Meegenomen belicht wordt: 'men moet de tempel goed onderhouden'. Onderhoud en voorbereiding, zaken die van wezenlijk belang zijn voor de gang van zaken in onze kerk. Ze zijn in goede handen bij de koster, in vroeger tijden ook wel de *sacrista* genoemd. Ik sprak met één van hen, Johan van de Hoef.

Hoe lang ben je al koster?

In de Mariakerk zal dat nu zo'n zeven jaar zijn. Voor die tijd was ik koster bij de Emmausparochie in de Reeshof. Op een gegeven moment voelden we ons daar niet meer zo thuis en zijn we op zoek gegaan naar een andere parochie. Mijn vrouw Tineke komt uit Tilburg Noord en zij was al bekend met deze parochie. Tijdens een bezoek van Denis Hendrickx werd de vraag gesteld of we hier ook wat taken zouden willen vervullen. We hebben er toen voor gekozen om het eerste jaar te gebruiken om te kijken hoe het ons hier beviel, en daarna zouden we het er nog eens over hebben. Dat werd goed onthouden; praktisch op de dag af werd na 365 dagen de vraag herhaald. Tineke en ik zijn toen begonnen bij de Zsámbékgroep. Van het een komt het ander en op een gegeven moment ben ik koster geworden.

Uit hoeveel personen bestaat de kostergroep op dit moment?

We zijn nu met zes personen. Vier personen houden zich bezig met zowel de dingen die te maken hebben met de dagelijkse gang van zaken als de voorbereidingen voor de vieringen. Eén persoon vervult met name alle werkzaamheden rondom en bij uitvaarten en één persoon houdt zich wekelijks bezig met onderhoud van de kerk. Voorheen werden uitvaarten in een weekdienst vastgelegd. Wie die week dienst had, deed de uitvaart in die week. Omdat dat met de dagelijkse werkzaamheden van degenen die een baan hadden soms lastig te combineren was, worden de uitvaarten nu eigenlijk door een en dezelfde persoon gedaan.

Wat doet de koster allemaal?

De koster is eigenlijk belast met de dagelijkse zorg voor het kerkgebouw. Daarnaast zorgen we ervoor dat alles voor de vieringen klaar staat en geregeld is. Denk aan praktische dingen zoals de kerk openen, verlichting en kaarsen aandoen,

liturgisch vaatwerk klaarzetten, stola's en boekjes voor de voorganger(s) klaarleggen, stoelen neerzetten wanneer er een doop is, zorgen dat na de viering alles netjes achterblijft, maar ook de verschillende voorraden bijhouden en zorgen dat alles weer op de juiste plek in de sacristie terecht komt. We zijn als eerste binnen en doen ook als laatste het licht weer uit.

Was koster worden een weloverwogen beslissing of was het voor jou niet meer dan het vervullen van een van de vele taken in de parochie?

Het is echt een weloverwogen beslissing geweest. Toen de vraag kwam, heb ik daar wel even goed over na moeten denken. Hoewel ik altijd en graag bereid ben om dingen op te pakken ben ik niet graag op de voorgrond aanwezig. Als koster ben je toch een gezicht en aanspreekpunt. Ik heb me afgevraagd of die rol wel bij me zou passen. Uiteindelijk heb ik toch besloten om het te doen en inmiddels doe ik het dus al zeven jaar. Maar het gevoel niet te veel zichtbaar te willen zijn, dat blijft.

Hoe word je koster? Gaat daar een periode van inwerken aan vooraf?

Het meeste leer je door een paar keer mee te lopen met de koster van dienst. Verder hebben we een kosterboek waar alle taken en afspraken in staan. Dit wordt steeds actueel gehouden; als er wijzigingen zijn, worden die direct in het boek opgenomen. Iedereen weet zo altijd wat er moet gebeuren en wat de afspraken zijn. Voor speciale vieringen rond Kerst en Pasen worden aparte draaiboeken aangeleverd door het pastorale team. Dan zorgen we ervoor dat de kerk is ingericht zoals de voorganger heeft aangegeven en dat alle benodigdheden klaar staan of aanwezig zijn.

Sommige taken vragen een bepaalde handigheid, zoals het aansteken van het wierookvat. Dat wordt geoefend met een nieuwe koster. Maar de meeste taken spreken voor zich. En het is heel fijn dat we nog steeds gebruik kunnen maken van de ervaring van oud-kosters zoals Henk Boers. Die hebben zoveel kennis in huis, het is fijn om daarop terug te kunnen vallen. Ook hebben we regelmatig een kosteroverleg. Dan maken we de roosters en bespreken gezamenlijk dingen waar we tegenaan lopen, of we maken nieuwe afspraken als er dingen gewijzigd zijn.

Wat is voor jou het mooie aan koster zijn?

Het is altijd prettig als de dienst soepel verloopt. Als blijkt dat alles goed voorbereid is, zich geen calamiteiten hebben voorgedaan en iedereen een mooie viering heeft gehad. Natuurlijk wordt er wel eens wat vergeten of gaat er iets niet helemaal volgens plan, maar dat hoort er een beetje bij. Het is en blijft mensenwerk. Dat is een van de mooie dingen en waar het uiteindelijk om gaat. We zijn allemaal mensen die met elkaar, ieder op zijn eigen manier en met zijn eigen taak, nog steeds en elke week weer mogelijk maken waar we het voor doen: samenkomen en samen vieren. En daar draag ik graag mijn steentje aan bij.

Eveline Sitskoorn

Lianne Schuurmans: Het oude verhaal naar het heden vertalen

Alweer ruim 15 jaar geleden nam onze Norbertijnenparochie het initiatief om een Ronde Tafelhuis te vestigen in de toenmalige Driekoningenkerk op het Wagnerplein. In die jaren is veel tot stand gekomen. Het Ronde Tafelhuis werd een centrum gedragen door vele parochianen, die op deze manier hun kerk-zijn handen en voeten willen geven. Taallessen, Spreekuur, Activiteitencommissie. Op verschillende manieren zijn vele van de 100 vrijwilligers verbonden aan ons centrum. In Mooi Meegenomen vertellen zij over zichzelf en over hun werk in het Ronde Tafelhuis.

In deze editie komt Lianne Schuurmans aan het woord. Zij treedt iedere vrijdagmorgen op als gastvrouw van VerWijs. Mensen met vragen op tal van maatschappelijke terreinen kunnen dan binnenlopen. Samen met Agélique ontvangt Lianne hen en regelt dat ze zo snel mogelijk geholpen worden door een van de intermediairs, die op hun beurt de mensen verder helpen met het invullen van ingewikkelde formulieren van de energiebedrijven, van de gemeente rond inburgerring, van de belastingdienst over toeslagen enzovoort. Als het invullen van een formulier niet volstaat bij het oplossen van het probleem, dan belt de intermédiaire de desbetreffende instantie op en bemiddelt dan. Ingewikkelde kwesties rond betalingen worden doorverwezen naar deskundigen, bijvoorbeeld voor de belastingen naar mensen van de Smeetskring. Het contact met mensen uit allerlei culturen sprak Lianne enorm aan toen ze dit vrijwilligerswerk op zich nam. Maar 'het is ook een eyeopener om te moeten zien hoe het overgeorganiseerde Nederland er tegelijkertijd in slaagt om mensen in de kou te laten staan. Men gaat ervanuit dat mensen dat allemaal wel zelf kunnen, maar de regelingen zijn vaak zo ingewikkeld dat mensen door de bomen het bos niet meer zien. Mensen zijn blij als ze geholpen worden en dat geeft mij een enorme voldoening.'

Lianne is betrokken geraakt bij het werk van VerWijs, omdat ze regelmatig in het Ronde Tafelhuis kwam in verband met de Viering voor Groot en Klein. Toen VerWijs op zoek was naar

een vrijwilliger als gastvrouw kwam zo van het één het ander. De Vieringen voor Groot en Klein hebben een grote rol gespeeld in het gezin van Lianne en haar man Jan. In 1981 betrokken ze een eengezinswoning in de wijk Quirijnstok. 'De Herderskerk was het dichtste bij. Daar zijn we jarenlang met onze kinderen naar toe gegaan. Ik raakte al snel betrokken bij de doopvoorbereidingsgroep. Tot op de dag van vandaag schrijf ik mee aan het doopbulletin, dat door de parochie drie keer per jaar wordt verspreid onder de ouders die hun kind in onze parochie hebben laten dopen. De ouders ontvangen het blad totdat de kinderen naar de basisschool gaan. De parochie houdt zo contact, laat iets van zich horen en geeft tips over hoe je iets kunt vieren of doen met je kinderen, bijvoorbeeld rond Kerstmis.'

De kinderen van Lianne werden ouder en zo raakte ze betrokken bij de gezinsviering. 'Ik werd gevraagd mee te denken over vieringen in de vastentijd. Elke week kwamen we bij elkaar om de gezinsviering voor te bereiden... Ik werd van de luisteraar bij aanvang uiteindelijk een van degenen die het verhaal in de viering mocht vertellen.' Aan het format van de Viering voor Groot en Klein, ontwikkeld door de werkgroep van het eerste uur onder leiding van Harrie Wouters, is in de 50 jaar dat het binnen onze parochie heeft bestaan niet veel veranderd. Maar de omgeving waar binnen de vieringen gestalte kregen is door de ontkerkelijking van de laatste decennia compleet anders. In de eerste jaren werd Groot en Klein gedragen door een actieve groep ouders samen met hun eigen bloedjes van kinderen. 'De laatste jaren bestond het publiek echter uit ouders van een jaar of veertig, slechts gevormd door het vak levensbeschouwing op school... Thuis hadden hun ouders het geloof al in de zeventiger jaren losgelaten.' Lianne typeert hen als 'de kinderen van de ontkerkelijking. Toch hebben ze nog gekozen voor een eerstecomunieviering. Ieder jaar vanaf september kwamen deze ouders met hun communicantjes om de veertien dagen naar de Viering voor Groot en Klein. Daarna zag je ze niet meer, een enkeling nog met Kerstmis. Maar we hebben ze meegenomen in een jaar van vieren en meedoen, van het oude verhaal naar het heden vertalen. Deze kinderen weten wat ze doen als ze een kaarsje opsteken. Ik heb ooit een comunieviering meegemaakt in de Mariakerk. Dat was niet fijn. Het was rommelig. Mensen achterin hadden geen contact met wat voorin gebeurde. Bij Groot en Klein deden de ouders en kinderen het hele jaar mee. Ze kenden dan de weg en het verloop van de viering. De communicanten zaten op de eregalerij. Alles was dan heel feestelijk.'

Naast het werk als vrijwilliger in de parochie en moeder van twee kinderen is Lianne van 1996 tot haar pensioen in 2015 remedial teacher geweest op Den Hazennest. 'Nog twee keer per week assisteer ik bij het lezen op school. Als je niet kunt lezen, loop je vast. Ik heb inmiddels vier kleinkinderen. In de coronatijd heb ik hier in huis school gedaan met de kleinkinderen. Om half negen begon de school. We hebben tenten gebouwd in huis en buiten, en met sjoelstenen kun je ook leren tellen. Ik kon mijn onderwijshart weer helemaal uitleven.'

Hans Happel

Heiligen door het jaar: 11 november, Sint Maarten

Ons rondje langs de beelden in de kerk zit erop. Bij het beeld van de heilige Alfonsus, die in de vorige Mooi Meegenomen werd belicht, zijn we weer aangekomen bij het beginpunt. Door de vele positieve reacties op de serie rondom de beelden zetten we deze voort langs heiligen die we gedenken in de tijd van het jaar waarin we ons bevinden. In dit nummer: Martinus van Tours: Sint Maarten. Gedenkdag: 11 november.

Martinus van Tours wordt rond 316 geboren in een landstreek die door de Romeinen Pannonië werd genoemd en waarvan we de ligging kunnen plaatsen in het huidige Hongarije. Als zoon van een militair valt hij onder een wettelijke bepaling die hem verplicht eveneens voor een militaire loopbaan te kiezen en op zijn 15e treedt hij in dienst bij het Romeinse leger. Wanneer hij zich drie jaar later laat dopen staat de dienstplicht zijn verlangen naar een christelijk leven in de weg, maar het leger verlaten was makkelijker gezegd dan gedaan... Volgens een bekende legende sluit Martinus een overeenkomst met de keizer. Om te bewijzen dat hij beschermd zal worden door God zal hij zich de volgende dag ongewapend in de strijd tegen de Barbaren begeven. Als hij daar ongeschonden uit komt, mag hij het leger verlaten. Diezelfde avond nog geeft de vijand zich over. Er komt geen strijd en Martinus is vrij om te gaan waar hij wil.

Martinus wordt monnik. Zijn dagen staan in het teken van bidden, soberheid en aan liefdadigheid doen. Innemend als hij is, een man die het altijd voor de eenvoudige mensen opneemt, is hij een inspiratie voor velen. Leerlingen sluiten zich bij hem aan en dragen hem op handen. Wanneer er in Tours een bisschop nodig is, vraagt het volk massaal om Martinus, tot grote ergernis van de andere bisschoppen. Martinus, een eenvoudige man, geeft naar hun mening te weinig om stijl en decorum om representatief te zijn. De stem van het volk is echter sterker en Martinus wordt bisschop van Tours.

De rest van zijn leven blijft hij het buitenbeentje onder de bisschoppen. Martinus, die alles doet om de armen te helpen, vormt een schril contrast met zijn op stand en status gestelde

collega's. Het kan hem echter niet deren. Onvermoeibaar blijft hij onderweg om bijgelovige plattelanders te leren op God en naastenliefde te vertrouwen.

Tijdens een rondreis door zijn gebied wordt Martinus, die dan 81 jaar is, getroffen door een hartaanval. Wetend dat zijn einde nabij is, roept hij zijn monniken bij elkaar. Wanhopig om zijn naderend einde roepen deze nog niet zonder hem te kunnen. En hoezeer Martinus er ook naar verlangt te sterven, op zijn sterfbed spreekt hij tot God: 'Als U mij nog nodig hebt, ga ik door'. Maar dat is niet meer nodig. Sint Maarten sterft op 8 november en wordt begraven op 11 november 397.

Na zijn dood werd Martinus' mantel als een relikwie door de Frankische koning in de strijd meegenomen, in de hoop dat het hem de overwinning zou brengen. In vreedstijd bevond zich het kledingstuk in een aparte gebedsruimte in het koninklijk paleis. Men geloofde graag dat het dezelfde mantel was die hij destijds met de arme man van Amiens had gedeeld. Vele pelgrims trokken naar Martinus' mantel, die 'capella' werd genoemd. De betekenis van het woord ging in de loop der jaren over op de ruimte waar de capella werd vereerd, en zo ontstond het woord 'kapel' dat wij nu gebruiken. De bewaarder ervan heette 'capellanus'; en daar komt ons woord 'kapelaan' vandaan.

In de beschrijving van het leven van Sint Maarten mag de meest bekende legende uiteraard niet ontbreken: het verhaal over Martinus die zijn mantel deelt met een arme. Martinus was soldaat in het Romeinse leger en was op weg naar Amiens. Als pas gedoopte en bekeerde was hij vastbesloten te leven naar Christus' voorbeeld. Onderweg kwam hij veel armen tegen die zich niet konden beschermen tegen de kou. Alle kleren die hij kon missen, gaf hij weg. Bij de stadspoort van Amiens aangekomen had hij alleen nog maar zijn soldatenmantel en zijn wapens. In de poort zat een bedelaar, die helemaal geen kleren aanhad. Martinus wilde de arme man helpen, maar alles wat hij bezat had hij al weggegeven. Toen trok hij zijn zwaard en sneed zijn mantel middendoor. De bedelaar gaf hij de ene helft, de andere helft hield hij zelf. De

mensen die er getuige van waren, lachten Martinus uit, omdat hij er in die halve mantel belachelijk uitzag. Die nacht zag Martinus in een droom Christus die het stuk mantel droeg dat hij aan de bedelaar had gegeven. Hij hoorde Hem tegen de engelen zeggen: 'Martinus heeft nog maar pas van mij gehoord, maar toen ik naakt was, heeft hij Mij meteen gekleed.'

En zo is het verhaal van Sint Maarten niet alleen een verhaal over een man die zich tot het uiterste gaf voor de armen en hulpbehoevenden, maar ook een herinnering aan wat Christus over zichzelf vertelt: 'Wat je aan de minste van de mensen doet, dat doe je aan Mij!'

Eveline Sitskoorn

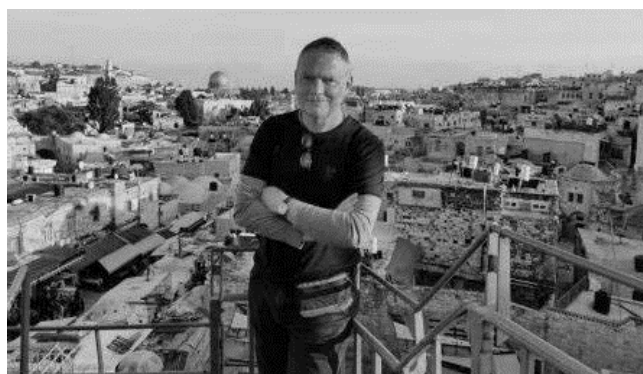
Een omgekeerde kruistocht die een blijde boodschap wil overbrengen

Ralf Bodelier liep in 2020 en 2021 een omgekeerde kruistocht van Jeruzalem naar Bouillon om zijn eigenzinnige, verlichte boodschap van 'the worlds best news' aan de man te brengen. Tijdens een vakantie in de Ardennen en een bezoek aan het slot van Godfried van Bouillon, de voorman van de eerste kruistocht in de Middeleeuwen, ontstond bij Ralf het idee deze tocht over te doen, om te gaan wandelen over het traject van de eerste kruisvaarders tussen Bouillon en Jeruzalem.

Ralf, parochiaan en regelmatige bezoeker van de conventsviering in de Mariakerk, weet als geen ander op een onnavolgbare en bevlogen manier het goede nieuws over de verworvenheden van economische groei en het wereldwijd halen van de millenniumdoelen over te brengen. "Het gaat goed met de wereld. Veel minder kindersterfte, extreme armoede is wereldwijd gehalveerd. Maar liefst 90 procent van alle kinderen in ontwikkelingslanden heeft toegang tot onderwijs. En het aantal mensen met toegang tot verbeterde drinkwater steeg sinds de start van het millennium met twee miljard". Het brengen van dit goede nieuws is Bodeliers missie óf kruistocht tegen negativiteit en pessimisme en tegen het slechte nieuws, dat incident na incident dagelijks over ons wordt uitgestort door krant en tv. In 2016 startte Ralf daarom de landelijke campagne The Worlds Best News om zo met dit goede nieuws te onderstrepen dat ontwikkelingssamenwerking wel degelijk positieve resultaten kan opleveren.

De wandeltocht van Jeruzalem naar Bouillon moet ook in dit kader van het goede nieuws gezien worden. Bodelier wilde tijdens zijn tocht oog hebben voor hoe de wereld er daadwerkelijk uitziet. Het moest een 'verlichte' manier van wandelen worden. Rondom de meeste lange-afstands-wandelingen en pelgrimages bijvoorbeeld naar Santiago en Rome hangt vaak een waas van romantiek. De wandelaar c.q. de pelgrim gaat op zoek naar zichzelf of naar een verbinding met de natuur waar hij in opgaat. Het bijvoeglijk naamwoord 'verlicht' in 'verlichte wandeling' staat tegenover dit soort van zweverige romantiek. Het gaat bij Bodelier om Verlichting zoals we die kennen van de filosofen Kant en Voltaire: rationeel, meten en bestuderen hoe de wereld eruitziet én dat te boek stellen. Ralf brengt wat hij gedurende zijn wandeltocht ziet in verband met statistieken en data over de landstreek die hij doorkruist... En wat vond hij zo al? De kindersterfte was in landen waar hij door heen liep enorm gedaald. In Turkije was dat rond 1960 nog 25%. Nu zijn dat nog maar 2 à 3 kinderen op honderd per jaar. In 1900 ging slechts 2% van de kinderen in Turkije naar school tegen 90 tot 100% vandaag de dag. Uiteraard maakte hij tijdens dit herdenken van de eerste kruistocht ook een cijfermatige vergelijking tussen het aantal oorlogsslachtoffers toen en nu. Gedurende de kruistocht van Godfried van Bouillon vielen er 500 doden

per 100.000 mensen. Vergelijk de Tweede Wereldoorlog: toen waren het wereldwijd 680 per 100.000. In de jaren vijftig van de twintigste eeuw waren dat er nog maar 55 en het is tot 2020 teruggelopen tot 1 op de 100.000. Als we terugkijken naar de cijfers en data vanaf de tijd van de Tweede Wereldoorlog tot nu gaat het alleen maar beter met de mensheid.

Waarom liep Ralf deze kruistocht van het goede nieuws in omgekeerde richting van Jeruzalem terug naar de Ardennen. De eerste inspiratiebron was het boek van collega-journalist Herman Vuysje, die de weg naar Santiago in omgekeerde richting liep. Vuysje was nieuwsgierig naar de beweegredenen van de mensen die op pelgrimage gingen. Om er zo veel mogelijk tegen te komen en te ontmoeten kun je dan het best vertrekken vanuit Santiago en dan de route terug nemen. Je loopt ze dan successievelijk tegemoet. De tweede reden was, dat Ralf zich gewetensvol afvroeg of hij zich met zijn positieve en optimistische instelling wel in de moorddadige voetstappen van de kruisridders mocht verplaatsen? Hij wilde positieve ervaringen opdoen... En, hij vond ze ook in de gastvrijheid, de solidariteit en de moed van de mensen die hij op zijn wandeltocht in het voormalige land van de kruisridders tegenkwam: in Tripoli, op de Westbank van Palestina en in de Libanon.

Wil je jezelf wat meer verdiepen in Ralfs blijde boodschap lees dan zijn onlangs uitgegeven boek *Lange leve de mens*.

Hans Happel

Allerzielen

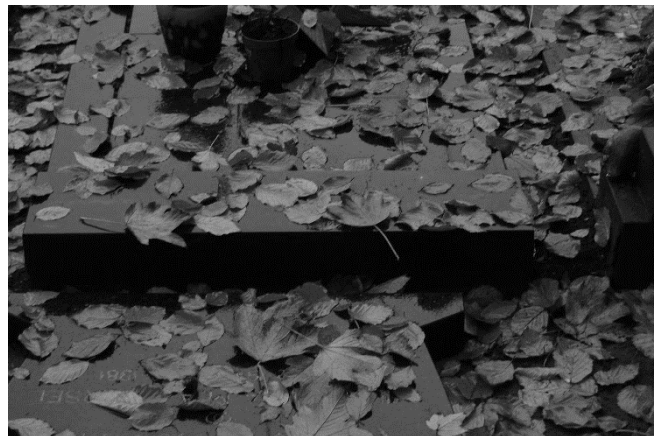
Ik heb geen probleem met de herfst en het bijbehorende weer. Een beetje regen op zijn tijd moet gewoon kunnen. Bovendien kun je in de herfst de prachtigste kleuren zien als de bladeren van bomen en struiken verkleuren, schieten paddenstoelen als paddenstoelen uit de grond en ruikt het heerlijk in het bos.

Wat wel vervelend is, is dat bijna alle sterfgevallen die ik van nabij heb meegemaakt zich in het najaar hebben afgespeeld. Mijn moeder is op 29 september gestorven, mijn schoonvader op 1 oktober en mijn vader op 24 oktober. Niet in hetzelfde jaar natuurlijk. Mijn oudste schoonzus is weliswaar in juli gestorven, maar was op 26 september jarig. Ook in het najaar dus. Alleen mijn schoonmoeder past niet in dit rijtje: ze was jarig in februari en is op 26 maart gestorven.

In de jaren waarin dit plaatsvond, had Allerzielen een extra lading voor mij. Van de bijeenkomsten van de nabestaanden van alle overledenen uit het afgelopen jaar ging een troostende werking uit, een soort 'gedeelde smart is halve smart'-gevoel. Hoewel ik de meeste andere aanwezigen niet kende, voelde je toch onderlinge steun. Het voorlezen van de naam van alle overledenen benadrukte dat zij nog deel van ons leven uitmaakten.

Al deze sterfgevallen liggen inmiddels meer dan 13 jaar achter mij. Natuurlijk zijn er sindsdien nog meer mensen gestorven die ik kende (ooms, tantes en enkele nichten, vrienden en

vriendinnen), maar gelukkig geen mensen meer die mij zo na stonden als mijn ouders, schoonouders en schoonzus. Ik denk nog vaak aan hen, maar in deze tijd – zo vlak voor Allerzielen – nog wat meer. Ze horen dus nog steeds bij me.

Jan van den Berg

P.S. Op woensdag 1 november zal in de Mariakerk om 19.30 uur een viering vanwege Allerheiligen/Allerzielen plaatsvinden. Alle parochianen zijn daar natuurlijk van harte welkom om hun eigen overledenen te herdenken.

Vieringen in de komende periode

In onze parochie vinden deze vieringen plaats:

Mariakerk:	elke zondag, eucharistieviering of woord- en communieviering, 10.30 uur
Norbertuskapel:	dagelijks, gebedsviering, 08.00 en 18.15 uur
Ronde Tafelhuis:	elke woensdag, 09.30 uur
Kapel Peerke Donders:	1e dinsdag van de maand, eucharistieviering, 14.30 uur

Datum	Plaats	Voorgangers	Koor/Organist	Bijzonderheden
23-10	MK	Thea van Blitterswijk	Jan Kennis	collecte vanwege Missiezondag
30-10	MK	Harrie vd Berg en Eveline Sitskoorn	Stella Vocalis	
1-11	MK	Marcel vd Maeden		19.30 uur: Allerheiligen/Allerzielen
6-11	MK	Denis Hendrickx	Jan Kennis	collecte voor de Oecumene
13-11	MK	Rob Tanke	Cantiqua	
20-11	MK	Denis Hendrickx	Vrijwilligerskoor	huldiging jubilerende vrijwilligers
27-11	MK	Thea van Blitterswijk	Stella Vocalis	1e zondag van de Advent
4-12	MK	Denis Hendrickx	Stella Vocalis	2e zondag van de Advent

De Tuingroep zoekt uitbreiding!

De Tuingroep houdt zich bezig met het onderhoud van de tuin en het groen rond de pastorie en de kerk. Heb je groene vingers? Werk je graag in de tuin? Ben je een paar uur per week beschikbaar om de tuin en het groen er goed uit te laten zien? Stuur dan een berichtje naar het parochiesecretariaat: info@norbertijnenparochiehq.nl of bel naar 013-4550663.

Ga eropuit: tips van de redactie

Catharijneconvent Utrecht

Verhalen van licht

In aanloop naar de Sint Maarten Parade in Utrecht sieren prachtige lichtsculpturen de Sint-Catharinakathedraal. Deze bakens van licht en saamhorigheid zijn vorig jaar gemaakt door kunstenaars en Utrechters uit alle wijken en waren onderdeel van de Parade. Vanaf 15 oktober zijn ze te bewonderen in de tentoonstelling Verhalen van licht. In samenwerking met de Sint-Catharinakathedraal toont Museum Catharijneconvent, dit jaar voor de vierde keer, de lichtsculpturen van de Sint Maarten Parade. De kunstwerken zijn geïnspireerd op de lampionnen waarmee kinderen op 11 november langs de deuren gaan. Kom langs om de bijzondere kunstwerken van dichtbij te bekijken, de makers te ontmoeten en je te verwonderen bij de verb(l)indende verhalen die de beelden vertellen! De tentoonstelling loopt tot en met 10 november.

Paus Adrianus VI, wereldleider uit Utrecht

Wist u dat Nederland een paus uit Utrecht heeft gekend? In 2022 is het 500 jaar geleden dat geheel onverwacht Adrianus naar Rome vertrok als de uitverkoren paus. Een uitgelezen moment om in een speciale presentatie aandacht te geven aan deze historische gebeurtenis.

Adrianus VI is de enige Nederlandse paus ooit. Precies vijfhonderd jaar geleden, in 1522, wordt hij totaal onverwacht verkozen. Adrianus groeit op in Utrecht en maakt carrière in dienst van keizer Karel V. In die tijd beleeft de kerk in West-Europa een grote crisis. Veel kerkleiders zijn corrupt en het Vaticaan is bankroet. Een slechtere tijd om paus te worden, is er niet. Waar loopt Adrianus tegenaan in het Roomse bolwerk? Ga mee terug naar het jaar 1522-1523 en stap in de voetsporen van de idealist Adrianus.

Belangrijke stukken die te zien zijn, dateren ook daadwerkelijk uit zijn pausschap. We komen op die manier heel dicht bij Adrianus en de problemen die hij moest oplossen. Adrianus is slechts 14 maanden paus, welk verschil heeft hij kunnen maken? In tegenstelling tot wat vaak wordt beweerd, bleek Adrianus wel degelijk een visionaire en bekwame paus. Met duidelijke ideeën over wat er anders moest en met concrete hervormingsplannen. Is Adrianus in staat de koers van de kerk te verleggen? Ontmoet onze man in Rome in deze unieke

tentoonstelling! De tentoonstelling loopt tot en met 13 november.

Gospel: muzikale reis van hoop en kracht

Dompel je onder in de geschiedenis én actuele betekenis van een van de invloedrijkste muziekstromingen sinds haar ontstaan in het slavernijverleden. Een reis langs het onderbelichte verhaal van een muziekgenre en lifestyle. Met artiesten zoals Mahalia Jackson en Aretha Franklin, maar ook met Martin Luther King, Elvis Presley en Kanye West. Gospel leeft! En niemand leeft gospel zoals de geweldige zangeres én co-curator Shirma Rouse. Bijzondere historische video- en audiofragmenten, interviews en concerten van de meest iconische gospelartiesten aller tijden worden getoond naast indrukwekkende objecten als de zogenoemde Slave Bible, de toga van Martin Luther King en een van de eerste Hammond-orgels. Via wereldberoemde liederen van artiesten als de Fisk Jubilee Singers en Mahalia Jackson worden niet alleen de geschiedenis en de kracht van Afro-Amerikaanse gospel duidelijk, maar ook hoe deze muziek in Nederland werd ontvangen. De tentoonstelling loopt tot en met 10 april.

Meer informatie over deze drie tentoonstellingen:
www.catharijneconvent.nl

Alle registers open

In deze rubriek geven wij een overzicht van iedereen die sinds de vorige Mooi Meegenomen gedoopt, getrouwd of overleden is.

Gedoopt

2 okt Jip van Uden

Overleden

20 sep Christ van Eijk (1944)

Foto's/afbeeldingen

blz. 1: © Marcel van der Maeden

blz. 3: © Jan van den Berg

blz. 4: © Jan van den Berg

blz. 4: © Het Ronde Tafelhuis

blz. 5: <https://sintcatharinadal.nl>

blz. 5: www.tilburg.nl

blz. 5: www.moviemeter.nl

blz. 5: www.pixabay.com

blz. 5: © Jan van den Berg

blz. 6: © Jan van den Berg

blz. 7: © Lianne Schuurmans

blz. 8: © Jan van den Berg

blz. 9: © Ralf Bodelier

blz. 9: <https://gompel-svacina.eu>

blz. 10: © Jan van den Berg

blz. 10: www.pixabay.com

blz. 11: © Femke Lockefefer

blz. 11: © Centraal Museum Utrecht

blz. 11: www.pixabay.com

blz. 12: © Jan van den Berg

Nummer 326 van Mooi Meegenomen verschijnt in het week-einde van 3/4 december. Kopij graag voor 14 november aanleveren: mooimeegenomen@home.nl. De redactie behoudt zich het recht voor om aangeleverde kopij in te korten.

De planning voor Mooi Meegenomen in 2023 zal in het komende nummer van Mooi Meegenomen worden geplaatst.

Mooi Meegenomen wordt mede mogelijk gemaakt door:

Bouwbedrijf G. Kuypers: voor ver- en nieuwbouw
Stokhasseltlaan 43, 5049 TB Tilburg
013 - 4561289

Woonsfeer: woningstofferij
Offenbachstraat 165, 5011 EH Tilburg
013 - 4555305, info@woonsfeerbv.nl

Boca kaarsen BV: kerkkaarsen/kerkartikelen
Galvaniweg 20, 5482 TN Schijndel
073 - 5492511, www.boca.nl

Bijnen Uitvaartverzorging Tilburg
Brucknerlaan 20, 5011 DN Tilburg
013 - 4553379, www.bijnenuitvaartverzorging.nl

Autobedrijf Probaat VOF: BOVAG-autobedrijf
Leharstraat 21, 5011 KA Tilburg
013-5357171, info@autoprobaat.nl

Bruidsboetiek Lovely Lady
Stationsstraat 86, 5141 GG Waalwijk
0416-337388, www.lovelylady.nl

Natuursteenbedrijf Schaapsmeeders: grafmonumenten
De Schans 63, 5011 EM Tilburg
013-4550129, www.schaapsmeedersheikant.nl

Boomrooierij Weijtmans: houthandel en transport
Handelsweg 18, 5071 NT Udenhout
013-5111483, www.boomrooierijweijtmans.nl

Tuincentrum GroenRijk Tilburg
Stokhasseltlaan 39, 5049 TB Tilburg
013-4550860, www.groenrijktilburg.nl

Colofon

'Mooi Meegenomen' is het communicatieorgaan van de norbertijnenparochie Heikant/Quirijnstok in Tilburg-Noord.

Oplage: 850 stuks
Frequentie: 6x per jaar
Redactie: Jan van den Berg, Hans Happel, Eveline Sitskoorn, Hein Wilsens
E-mail redactie: mooimeegenomen@home.nl

Adres parochie: De Schans 122, 5011 EN Tilburg
Telefoon: (013) 4550663
Internet: www.norbertijnenparochiehq.nl
E-mail: info@norbertijnenparochiehq.nl

Uw kerkbijdrage of gift mag worden overgemaakt op IBAN NL28INGB0001095131. ANBI-nummer 824144302 t.n.v. parochie OLV Onbevlekt Ontvangen te Tilburg.

Een verhuizing of huwelijk, de geboorte of het overlijden van een parochiaan graag doorgeven aan bovenstaand parochie-adres.